

Cílem této bakalářské práce je analyzovat motiv pohybu, resp. stagnace (na fyzické i duševní úrovni) v kratší tvorbě Samuela Becketta. V jeho dramatech i próze je fyzický pohyb a nezřídka i neschopnost jej vykonávat často jedním z ústředních témat, které se ovšem vztahuje i k schopnosti osobnostního, duševního, duchovního atd. pokroku či transcendence. Jedním z hlavních záměrů této práce je právě objasnění vztahu těchto dvou aspektů pohybu. Protože by ani zdaleka nebylo možné obsáhnout všechna Beckettova díla, jichž se dané téma týká, ve své práci se zabývám jen novelou *First Love* a Beckettovou první rozhlasovou hrou *All That Fall*.

Dalším problémem, který souvisí s neschopností pohybu, je otázka komunikace, a to na úrovni obsahu textu i z pohledu samotného autora. Neúspěch v promluvě v zásadě znamená neschopnost sdělit příjemci určitou informaci, zprostředkovat pocity, ustanovit či udržet kontakt atd., podle toho, za jakým účelem byl daný komunikační akt realizován. Toto selhání může nastat jak mezi literárními postavami, tak i ve vztahu autora k obecnstvu – v Beckettových dramatech například počáteční situace často nedospěje k žádnému obecně očekávanému závěru nebo rozuzlení. Sdělení díla je zároveň často negativní, tzn. poukazuje na neexistenci či negativní kvalitu daného motivu. Tímto způsobem forma odpovídá obsahu – absence vyústění či vývoje situace je plně úmyslná a koresponduje s nepřítomností smyslu různých jevů v daném textu.